

Vtorek, četrtek in soto-  
loto izbaja in velja v  
Mariboru brez pošiljanja  
na dom

za vse leto 8 g. — k,  
„ pol leta 4 „ — „  
„ četrt „ 2 „ 20 „

Po pošti:  
za vse leto 10 g. — k  
„ pol leta 5 „ — „  
„ četrt „ 2 „ 60 „

# SLOVENSKI NAROD.

Oznaniła:

Za navadno trisopno  
vrsto se plačuje:  
6 kr. če se tiska 1krat,  
5 „ „ „ 2krat,  
4 „ „ „ 3krat,  
veče pismenke se pla-  
čujejo po prostoru.

Za vsak tisek je pla-  
čati kolek (štampelj)  
za 30 kr.

Vredništvo in opravišstvo je na stolnem trgu (Domplatz) hiš. št. 179.

Rokopisi se ne vračajo, dopisi naj se blagovoljno frankujejo.

## Volitev prvomestnika in odbora v Ptujem okrajnem zastopu.

Štirski Slovenci so že pogosto izrekli svojo veliko nevoljo proti postavi o okrajnih zastopih 14. junija 1866, ktera njih pravice tako očitno žali. Pomagalo ni nič, morali so se udati sili. Pač plačujejo velike doneske v okrajno blagajnico, a nikjer ne vidijo nobenega uspeha, razen ko bi hoteli dragocen sreberni servis, ktereja je po „Tagespoštnih“ sporočili odbor poklonil svojemu opravljajočemu prvomestniku, smatrati kot najiminitnejše delo okrajnega odbora. Omenjena postava ima začasno za Slovence le toliko važnosti, v kolikor tako imenovanim Nemcem Ptujkega mesta ali pa tudi očetom te postave, ki so tudi v neki naravni zvezi s Ptujem, daje prilik, da si poiščejo kako blamažo. Tako priliko je ponudila na 21. aprila razpisana volitev prvomestnika in odbora v novem okrajnem zastopu.

V protislovji proti poprejšnjemu ni sedanjí novi zastop niti Kaiserfeldovsk niti Waseršk, kajti vse veliko posestvo in kmečke občine so v zastop poslale krepko minoriteto. Ta minoriteta ima zaprav le dva gospoda kot majoriteto sebi nasproti: to je sprejemnik darovanega srebernega servisa in pa njegov prijatelj in pravni zagovornik — darovatelj srebernega servisa. Ta dva prijatelja mislita in delata, in zastopniki ju pusté misliti in delati, ravno kakor sta Giskra in Herbst mislila in delala, in kakor ju je pustil državni zbor misliti in delati. Zakaj bi se Ptujski okraj ne gospodaril — parlamentarno?

Ko so kmečke srenje volile svoje zastopnike, bilo je pri prvem skrutinu (glasovanji) samo šest zaznamovanih z absolutno večino glasov izvoljenih. Po §. 33. postav 14. junija 1866 in §. 48 deželnega volilnega reda za Štirsko moralo se je še enkrat voliti, kar se je v pričo

politične okrajne gosposke tudi zgodilo. — Ker pa je bila že pretekla ura, za ktero je bila prva volitev napovedana, ker volilci niso hoteli čakati na eventualiteto druge volitve, in ker kaj tacega čakati tudi dolžni niso, zato je večidel domu odšli, ko so svoje glasove oddali, zlasti ker so nekteri 4—5 ur daleč volit prišli. Pri drugi volitvi je torej glasovalo samo ostalih 13 volilcev, ki so soglasno 4 narodne kandidate volili v okrajni zastop.

Dr. Strafella, prejšnji drugomestnik, je nasvetoval, naj se volitev zadnjih 4 izvoljenih izreče za neveljavno, in je svoj nasvet s tem podpiral, da beseda „skrutin“ v imenovanem §. 48 ne pomenja volitve, ampak števljenje oddanih glasov. Gosp. okrajni glavar Strohbach, ki je pri volitvi pazil, da se je vse vršilo v postavnih mejah, je tudi pri tej seji jasno razložil, da drugi „skrutin“ ne more pomenjati tega, da bi se pri prvi volitvi oddani glasovi še enkrat šteli, ka bi se videlo ali se ni morebiti krivo soštevalo in ka bi se potem popravil izid volitve; naglašalo se je, da glasovi v piskru ne rasto sami ob sebi, poudarjalo, da se je pred 3 leti v enakem slučaju tudi v drugi volilo in da se takrat volitev ni izrekla za neveljavno. — Toda Strafella ni samo odvetnik, ampak tudi okrajni matematiker; on je zbravemu okrajnemu zastopništvu preračunal, da bi bili zadnji 4 kandidate le potem resnično voljeni, ko bi bilo ostalih 13 volilcev za nje glasovalo z absolutno večino 64 glasov!!! — kajti 64 glasov je pri prvi volitvi tirjala absolutna večina, in ravno tolike absolutne večine je treba tudi pri drugi volitvi. — K tej logiki manjšina zastopa ni mogla druzega nego poudarjati njeno absurditeto.

Toda Strafella je velik mož, kar je na prvi pogled videti, torej je moral tudi okrajno veljavno misliti in delati. Pri glasovanji se je večina vzdignila za istinitost njegovega „einnmaleins“ in torej za neveljav-

nost pri drugi volitvi izvoljenih 4 narodnih zastopnikov. Ta veliki mož pa bi ne bil smel pozabiti, da se ima za svojo velikost zahvaliti krepkemu kmečkemu mozgu; ko bi bil mož na to mislil, bil bi bolje skrbel za zastopanje kmečkega stanu — kmečkih srenj, in bi ne bil tega zastopa s tem oslabil, da je četvero njegovih udov izskrutiniral.

S tem ravnanjem je majoriteta, ki misli, da more vsacega neljubega zastopnika iz zbora ven izglasovati, narodni stvari storila veliko ljubav; kajti je pokazala, da je ne vodi pamet in postava, ampak slepa strast. Ker pa ima manjšina med seboj znanstveno visoko izobraženo, značajne može, a večino delata le dva pravniška sofista, sme opozicija tem bolj pričakovati zmage, ker niti ozira ni jemati na drugo mameluštvo okrajnega zastopa, ktero še prvih logičnih pravil ne pozna in ni zmožno nobene lastne misli, in čisto nesposobno svoje misli izrazovati, ko bi jih tudi slučajno imelo.

## Železnica Ljubljana-Trebiž

se bo skoraj odprla. Znano je, da, ko se je v državnem zboru ta železnica koncesijonirala, se je to razglašalo kot Slovincem podano darilo, ker so njih poslanci ostali v državnem zboru.

Vendar se za to železnico ni ustanovilo posebno akcijsko društvo, ker je prekratka in bi to ne kazalo niti v administrativnem, niti v narodno-gospodarstvenem oziru. Prevzela je to železnico Kronprinz Rudolfovo železniško društvo. Glavno vodstvo tega društva pa ima svoj sedež na Dunaji, je izključivo iz Nemcev sestavljeno, torej od njega ni pričakovati, da bi ozir jemalo na slovensko narodnost. Gotovo pa bi žalostno bilo, ko bi se tudi pri opravištvu te železnice popolnoma preziralo, da ona gre po slovenski zemlji in da bo največ prevaževala slovenskega ljudstva in blaga.

## Listek.

### Slovensko vseučilišče.

Dunajski časniki so prinesli vest, da so se začeli nekteri slovenski zastopniki zopet poganjati, naj bi se v Ljubljani ustanovilo slovensko vseučilišče. Nočemo tukaj tega prizadevanja niti soditi s političnega stališča, tudi se ne spuščati v pretresovanje, ali nam je vseučilišča treba ali ne. Podati hočemo svojim bralcem le nektera zgodovinska pisma, ki se tičejo omenjenega vprašanja, in v čijih posestvo je vredništvo „Slov. Naroda“ po prijaznosti znanega slovenskega rodoljuba prišlo.

Prvo pismo je peticija slovenskega društva v Ljubljani, ktero je imel ljubljanski državni poslanec dr. Kavčič izročiti ministerstvu javnega uka. Peticija (nemška) je datirana: v Ljubljani 14. septembra 1848 in je podpisana: „odbor slovenskega društva: Dr. J. Bleiweis, Martinak“. V kolikor mogoče zvesti prestavi se peticija glasi: „Slavno ministersko svetovalstvo! Podpisano slovensko društvo kot naravni zastopnik narodnih koristi si šteje v svojo dolžnost slavno ministersko svetovalstvo opomniti na neko nujno potrebo slovenskih dežel. Slovenski narod (die slov. Stämme), ki po nizkem povprešnem številjenji šteje poldrug milijon glav, in ki izven Kranjske stanuje tudi v Istri, Gorici, v polovici Koroške in v južni Štirski, za svoj narodni razvoj neobhodno in najprvo po-

trebuje dušnega središča (einigungspunkt), ognjišča za narodno intelektualno izobraževanje.

Po več provincijah razkropljen, pomešan med tuje življe, ki so Slovence v narodnem razvitku že daleč prehiteli in skoraj popolnoma tujstvu prepuščen je moral slovenski narod ostati na žalostno nizki stopinji narodne omike. Ako se ima kedaj za slovenski narod uresničiti zveličavna beseda našega prevzvišenega cesarja, ki je vsem narodom garantiral domače razvijanje, more si slovenski narod le onda resnično opomoči in zaceliti rane, ki so se mu pod prejšnjo sistemo sekale, ako se rau ponudi priložnost, da se bode mogel v domovini izobraževati in omikavati, in ako ne bode dalje prisiljen svoje sinove pošiljati v tuja učilišča, kjer slednji pod tujimi vpljivi vsaj v narodnem oziru postanejo sami tujci gledé svoje domovine.

S kratka: slovenski narod nujno potrebuje vseučilišča. Ker je to potrebo čutil, je že pred nekim časom gremij tukajšnega učiteljstva prosil, naj se vseučilišče napravi v Ljubljani kot v središču slovenskih provincij, in je to prošnjo podprl z vsemi razlogi, ki še iz drugih nego narodnih ozirov govoré za ustanovljenje. Sklicevaje se na to prošnjo misli slovensko društvo, da mu ni treba natanko in na drobno razlagati razlogov, ki govoré za vseučilišče in da mu tudi ni treba razpeljavati, kako naj bi se uresničila (realisirung) ta splošna želja, in hoče tukaj samo izreči svoje upanje, da bode sl. ministersko svetovalstvo uvaževaje to neza-  
dušljivo ljudsko potrebo in modro skrbé za vse narode

avstrijskega cesarstva rado pripravljeno vse nemudomo napotiti, da se tudi našemu narodu mogoče stori splošno narodno razvijanje.“

Že 30. septembra 1848 je slovensko društvo pod št. 2409 dobilo od kranjskega gubernijalnega predsedništva sledeči odlok: „Vsled zaukaza slavnega ministerstva uka 23. t. m., št. 6109. se slovenskemu društvu v odgovor na neposredno ministerstvu poslano prošnjo, naj bi se za slovenski narod brž ko brž v Ljubljani napravilo posebno vseučilišče, v dokladi naznanja prepis zaukaza 27. t. m., št. 2390, ki se je gledé ljubljanskega vseučilišča poslal tukajšnemu licealnemu rektoratu.“

Tú omenjeni gubernijalno-predsedniški zaukaz pa se glasi: „Ministerstvo javnega uka nikakor da ne bi spoznavalo razlogov, zaradi kterih bi bilo želeti, da se v Ljubljani napravi vseučilišče, bode, kader bo državnemu zboru predlagalo organizacijo učnih razmer in kader se bode govorilo o številu prihodnjih vseučilišč, v vsej njegovi važnosti uvaževalo nasvet, naj se to vseučilišče osnuje po predloženem proračunu.“

Kar pa se tiče tega, da bi se vseučilišče že zdaj (augenblicklichen) začelo napravljati, vladajo zdaj še gledé sredstev tolike težave, da se morajo najprej po nasvetu rektorata natanko določiti in popisati vse potrebščine za ustanovljenje popolnega vseučilišča. Vsled ministerskega ukaza 22. t. m., št. 5438. se v odgovor na sporočilo 12. t. m. z dokladami vred rekto-

Zdaj predno se je še otvorila železnica in predno so še imenovani uradniki, bi se morebiti še dalo kaj doseči v narodnem oziru. Pred vsem bi se moralo na to gledati, da bi se poklicali v službo — taki železniški uradniki, ki so ali slovenskega, ali vsaj enega slovanskih jezikov zmožni. Pri avstrijskih železnicah je zdaj res malo Slovencev kot izurjenih uradnikov, vendar jih je nekoliko in te bi si morala pridobiti ta železnica, da bi potem nje opraviljstvo imelo naroden značaj.

Pisatelj teh vrstic pozna več Slovencev, ki so v nižjih in višjih službah pri južni in drugih železnicah, in od nekotih vé gotovo, da so pripravljeni pristopiti k ljubljansko-trebiški železnici, ko bi se tam v slovenskem jeziku uradovalo.

Poglejmo na Ogrsko. Tam se je na vseh železnicah magjarski jezik vpeljal, in to pri administraciji ne dela nobene ovire. Prav lahko bi se enako zgodilo pri ljubljansko-trebiški železnici; treba je le to energično tirjati od glavnega voditeljstva.

Koncesijo te železnice je o svojem času bil dobil g. dr. Toman. Odstopil je to koncesijo Kronprinc-rudolfovi železnici in zato, kakor se sploh govori, postal „verwaltungs-rath“ tega društva. Naj si bo to tako, ali ne, g. dr. Toman si je gotovo moral pridržati nekak vpljiv, in če ne družega, vsaj staviti pogodbo, da se bo pri tej tako rekoč Slovincem koncesionirani železnici slovenski uradovalo. Ko bi pa g. dr. Toman res sedel v opraviškem svetovalstvu kronprinc-rudolfove železnice, potem pričakujemo od njega, da svoj veljavni glas povzdigne za to, da se pokličejo na ljubljansko-trebiško železnico kolikor se dá slovenski, ali vsaj slovanski uradniki. Našli se bodo, samo da se pri razpisavanju služeb na tej železnici tirja znanje slovenskega jezika.

Na Ogerskem so poklicali na svoje železnice uradnike magjarske narodnosti od vseh drugih železnic in podajali vsem više službe, samo da so le prestopili. Mi Slovenci seveda nismo tako srečni, da bi mogli odavati više službe, vendar toliko bi se zdaj, predno so še imenovani uradniki ljubljansko-trebiške železnice, dalo doseči, da bi se pridobilo vsaj nekoliko Slovencev, ki morajo zdaj služiti tujcem na tuji zemlji.

Slovenec, ki služi pri južni železnici.

## Tabor v Tominu 1. maja 1870.

(Konec.)

Za dr. Tonkljem, čegar govor je bil s živoklici sprejet, o istem predlogu prav krepko govori tudi gospod

župnik Rutar iz Volč. Takih govornikov, ki znajo tako popularno govoriti, bi nam trebalo na taborjih: Vsled nove šolske postave imamo deželno, imamo okrajna in krajna šolska svetovalstva — pa v celim velikem Tominskem okraji prav za prav le dve redni ljudski šoli in še nekatere majhne, ktere mi ubogi prezirani duhovniki previdamo. K čemu tako velikansko poslopje — tako velike priprave, — če ni šol? Zdi se mi, kakor v starodavnih časih, ko so neko mestice, z imenom (?) ki ni štel kakor nekoliko hišic, s prav obširnimi zidovjem opasali. Ko so to sosedje zagledali, so se meščanom rugali: Le glejte, da vam vaše mesto skozi visoka vrata ne uteče! — Primerjati bi se dala tudi ta nova postava velikanskemu sirarskemu kotlu, ktere ga bi si na vaši planini napravil tak, ki nima ko par krav pa nekoliko kozá in ovác. Pač kmalu bi moral kotel stesniti, ako ne bi si pripravil primernega števila krav, koz in ovác, ki bi mu zadosti ruleka dajala. Enako se je gotovo namerjavalo pri sklepanji denašnje šolske postave, da se bo število šol primerno in po potrebi pomnožilo, ker sicer bi bile tolike priprave gotovo smešne in nepotrebne. — Poudarja potem potrebe in koristi šol, da postanemo čedalje bolj omikan narod in priporoča h koncu, naj se točka enoglasno sprejme. Ljudstvo je domačega rodoljubnega duhovnika z velikim veseljem poslušalo in ga po končanem govoru kaj živahno pozdravljalo, ter točko enoglasno zahvalilo.

O zadnji točki, namreč o §. 19. govori dež. uradnik E. Klavžar. Temeljiti in dobro premišljeni govor znanega tega rodoljuba je na vse strani storil svoje dolžnosti, ker pa so se enake stvari v časnikih že na vse strani raztolmačile, ne bom podajal vsega govora, ampak naj le opomnim, da je ljudstvo prav pogostoma v govor segalo in pritrdjevalo, potem točko enoglasno in navdušeno sprejelo.

Dr. Lavrič se še zahvaljuje taboritom za redno možko obnašanje, ter opominja Slovence k složnemu delovanju in napredovanju in sklone: Bog oživi Slovenijo! Bog živi in ohrani našega vojvoda in cara! Gromoviti živiji in Slava se razlegajo po taborji.

Zdaj nastopi tominski pevski zbor v sokolski obleki in poje prav izvrstno: Hej Slavjani, Husitsko, Lepa naša domovina in še druge prav primerno izbrane narodne pesmi. — Potem se razide ljudstvo v najlepšem redu na vse vetrove; bolj oddaljeni proti domu, bližnji pa so se še pri pivi in sladkem vincu krepčali, ki se je pod drevjem blizo taborišča točilo.

Ko smo se iz taborišča v tominski trg vrnili, se je snežna glava mogočnega Krna v večernem solncu svetila; zdelo se je, ko da bi ga bila nebeška radost

navdajala, da so se njegovi krepki sinovi obudili in za pravo narodno življenje ogreli.

## Dopisi.

**Iz Gorice, 9. maja.** [Izv. dop.] 14. aprila t. l. je bila pri tukajšni odredni sodnji kaj zanimiva obravna; ne prav zaradi važnega dogodka; — ampak zaradi razgovora o uradnem jeziku. Tu Vam podajam odlomek obravnave, kakor sem ga iz Cittadino-a posnel. —

Predsednik je c. kr. pristav Tominz.

Tožitelj zasebnik Emil baron Formentini, ktere ga zagovarja odvetnik dr. Faust Nakić-Voinovich iz Trsta. Zatoženec pa Žiga grof Attems c. kr. kamernik, osebno. Dvorana je polna poslušalcev.

Prebere se zatožba, (v kateri toži bar. Formentini grofa Attems-a, da mu je zaradi nekterih šaljivih besedi v glediščni kavarni zaušnico dal), potem sledé vse druge formalnosti.

Na to jame sodnik staviti obtožencu splošna vprašanja, na ktera odgovarja v nemškem jeziku.

Adv. Nakić: Ne morem dovoliti, da se pri tej sodnji, kjer je uradni jezik italijanski, v tujem jeziku govori.

Sodnik: Menim, da zna zatoženec dobro italijanski, in zavoljo tega prosim, naj se v tem jeziku opravičuje.

Obtoženec (nemško): Ne bom odgovarjal v drugem nego v nemškem jeziku.

Sodnik: Tu nimamo zapriseženih tolmačev in odvetnik tožiteljev želi, da govorite v uradnem jeziku, ki je italijanski.

Odv. Nakić: Ne želim, ampak jaz tirjam, ker imam pravico.

Sodnik: Vabim tedaj gospoda grofa, naj odgovori na ovadbo, ki se je proti njemu podala.

Zatoženec odgovarja nekoliko po nemški, pa odvednik Nakić mu naglo seže v besedo rekoč: To je preveč! kakor hitro je sodniku znano, da obtoženec zna italijanski, dokazuje ta s sedanjim ravnanjem, da se celó s pravico norčuje. Grof Attems bi se moral spominjati, da so časi privilegijev in predprav minoli, da so grofi in knezi vsi enaki pred postavo, ktero morajo vsi spoštovati in jej pokorni biti in posebno tedaj, kader sedé na klopi obtožencev. Ker pa on noče govoriti po italijanski, ali pa poslužiti se zapriseženega tolmača, zahtevam, da se nima jemati ozira na njegova opravičevanja v nemškem jeziku, ter si pridržujem zahtevati, naj zapade v kontumacijo.

Sodnik: Ste-li slišali gosp. grof? Vabim Vas tedaj v ogib nevšečnosti, da se opravičite.

Nato jame se obtoženec zagovarjati v ital. jeziku.

Goriška okolica, za ktero je postavljena odredna sodnja je izključljivo slovenska; gosp. sodnik je pa pri javni obravnavi priznal in konstatiral, da je tu uradni jezik italijanski. — Ni davno, kar so nekteri odborniki polit. društva Soče pri ravno tej sodnji in prav pri sodniku Tominz-u zahtevali, naj se sprejmejo njihove izpovedbe v slov. jeziku v zapisnik. Ni bilo — ali ni se jim hotelo dati — zapisnikarja, ki bi znal slov. pisati in kdor ni hotel od svoje zahteve odstopiti, moral je sam pisati. — Pri končni obravnavi se je potem sicer nekoliko slov. govorilo — razsodbo so pa morali Sočini odborniki poprej v italijanskem jeziku slišati in potem jim jo je še le gosp. sodnik po slovensko lomil, pa kako? Vsmiliti se je moral vsakteremu ubogi naš jezik, tako brez vse milosti ga je sodnik trpinčil! Razsodbo so pa dobili slovenski odborniki samo v ital. jeziku in na dotično slov. pritožbo se jim je tudi le italijanski odgovorilo, kakor se sploh pri tej sodnji vse tožbe in pritožbe le italijanski rešujejo. — Tako se spoštujejo pri goriški odredni sodnji §. 19. drž. osnovnih postav, tako se spoštujejo postavno zagotovljene pravice Slovencev — in potem se hučujejo gosp. uradniki, ako nas pohlevne Slovence vendar kedaj nevolja stresa, da spregovorimo bodisi v polit. društvu, bodisi na taborji kako ostro besedo proti takemu ravnanju? — Našim slov. gospodom odvetnikom in veljakom naj bo

ratu naznanja s tem obljubljen razvijanje te zadeve (dies hiemit in Aussicht gestellte Gang der Angelegenheit). Kader se bodo predložila dotična dokazila, se bode obravnavanje nadaljevalo, ako bi nastopila primerna doba. — (Konec prih.)

## Harambaša.

(Zgodovinsko-romantičen obraz. Česki spisal Pr. Chocholoušek, poslovenil Podgoričan.)

(Dalje.)

Ta spomin ga je bil razburil: hudo so se mu grudile prsi, in njegova žena, tako rekoč na ogled postavljena, tresla se je junakom pred očmi.

„Dosti je tega,“ — zopet jame dalje govoriti, „verujte mi, bratije junaci, barjaktar mi je hotel gasiti življenje, ali preslabo je pihnil, po dvanajstih letih mi nij bila še oslabele junaška moč; ali on — Turek, pogan je hotel umoriti tudi — čest — moje zakonske postelje čest!“ Poslednje besede je težko izvil iz sebe; pot mu je začel rositi čelo. „A pa kaj, bratje hajduci! — otel sem sam sebi život, soprozi čest, potlej pa sem pobegnil na gore.“ Tresel se mu je glas tako, kakor da sam sebi nij veroval. Segne na čelo, otare si pot z njega in še tesnejše soprogo pritisne k sebi. „Sebral sem vas okrog sebe, bratje junaci,“ — pristavi, silil se je, da bi se ohladil, „dali ste mi zlato pero, mirno mi bode trohnelo v zemlji, če boste z me-

noj zadovoljni tako, kakor ste vi, junaci, meni po všeči!“

Ker je že ta harambašina vest prebudo bila razpalila hajduke, torej so se jim razplavžila srca. „Zdravstvuj, slavstvuj, oče harambaša!“ — zagrmili obe vrsti, drugačega voščila niso več izgrlili, kajti razvnetju nij na mari kričanje.

„Šest let sem zalezaval barjaktarja,“ — zopet oméni Mladen, „od kraja do konca turškega sveta, ali vi ste mi zmerom pomagali; nikoli me niste povprašali, zakaj z orožjem burim kmalu tu kmalu tu! Junaci, hvala vam! Proslavili smo hajduštvo na Balkanu in na Šardagu, a tudi na Drinskih gorah; toda nij me brigala samo junaška slava, temuč šegetala me je tudi osveta, pikalo zadoščenje, srbela me je pravica. Kakor senca, tako sem se barjaktarju obesil za peto ta pot — še le po šestih letih zajel sem lisjaka. Znajte, junaci, Dayda-vezirja nekdanji barjaktar je — Mahmud-baša, zdaj kijaja vezirja Kedžija v Sarajevu!“

Hajduci so tudi to slutili že popreje, ali vendar jim je ta vest nenadna bila tako, da so z glasnim vskrikom razodeli svoje zavzetije.

„Povedal sem vam vse,“ — mirnejše oméni Mladen, „zakaj in kako je Mahmud-baša razžalil mene, zakaj in kako mojo soprogo. Sodite zdaj, junaci!“ — krične, „sodite, kaj naj učinim z njim. Do zdaj se je o vsakej priliki ognil moje osvete, denes pa nam ga ta-le pisma dadé v pest: kaj mi je storiti, junaci?“ —

(Dalje prih.)

energično postopanje gosp. odvetnika Nakič-a dober izgled, kterega naj zvesto posnemajo, kaderkoli zastopajo ali zagovarjajo Slovence pri naših sodnijah.

**Iz Gradca** 10. maja. [Izv. dop.] Iz štirsk dež. blagajnice se izplačuje dve stipendiji za zdravoslovce v Štiriji rojene. Vsaka teh stipendij znaša na leto 300, za vsak izpit, kterih imajo zdravoslovci pet — 100 gld. in za vademecum v prakso zopet sto goldinarjev. Le-tošnje leto ste bili stipendiji zopet podeljeni. Eno je imel srečo dobiti zdravoslovec, kteri je že popred figuriral v vsakem komiteju velikih plesov, ktera šarža kakor znano ne pride dober kup. Ali kako bi bilo mogoče, da bi tak prosilec „skoz padel“, ki si je s g. Paierhuber-om v zlahti. Drugo je dobil drug Nemec, kteremu so že na gimnaziji sošolci iz visocega spoštovanja kakor pridšemu profesorju vrata odpirali, t. j. za norca imeli. Ali kako bi zopet zamogel tak prosilec „skoz pasti“, kteri zna tako lepo prositi in predstavljati se! Saj se pa tudi ni mogel dež. odbor ustavljati prošnji grpfine N., predstojnice usmiljenih sester, ktera je hodila moledovat za nj. Ali naj bo, vse to se je godilo prav, visoka gospôda mora že vedeti, kaj je prav. —

Pri tej priložnosti se je zgodilo, da je eden izmed nemških prosilcev, ljubljene prof. Heschelna, tudi „skoz padel“, kar se je mnogim drugim tudi zgodilo. Naš neutrudljivi intrigant, prof. Heschl, ki mu je bil že poprej stipendijo zagotovil, mu je rekel: „Vam bom že skusil nekaj ekvivalentnega oskrbeti.“ In zares slišim zdaj, da bode dež. odbor, ki si vendarle ne upa na svojo moč ustanoviti nove stipendije, za tega padleca, to prihodnjemu dež. odboru predlagal, kteremu je na ta račun že v naprej izplačal petdeset goldinarjev. Po tej poti bode deželni odbor tihotapno enemu carteljnu dal 900 goldinarjev iz dež. blagajnice, toliko kolikor plačuje 50 srednjih kmetov deželnih priklad. In takej radodarni gospôdi moramo mi puščati gospodarstvo nad našim premoženjem!

Zadnji list „Freiheit“ je konfisciran, ker je g. Waserja s sodnijskimi datumi, ktere spričujejo, koliko jih je po krivici obsodil in v dolgih preiskovalnih zaporih zadrževal, da bi postal predsednik više dež. sodnije, neusmiljeno okrtal. Ker se mi zdi, da je omenjeni gospod tudi Vaš dober prijatelj, Vam hočem poslati omenjeni članek, ki mi je po sreči še ostal v rokah, da bode videli namene tega „stebravice“, in da poveste Ptujčanom, kakega volkodlaka in farizejarja ljudske svobode imajo za svojega poslanca.

**Iz Dunaja**, 10. maja. —u— [Izv. dop.] Graški kričač in univerzalni učenjak, koncipijent Holcinger, gotovo ni vedel, da je enkrat eno veliko muho ubil, ko je svetu razglasil škandalozno historijo, kako je novi minister Vidman kot lajtnant graškega meščana s sabljo sekal, namestu da mu bi bil pošteno plačeval, kar je pri njeni zajedel na sladkarijah. Hlastno so namreč tukajšni listi to stvarco pobrali in porabili po svoje. Hvaležnejega gradiva za veliko, posebno nemško množico časniških bralcev ga ni, nego je škandal. Tako je bil te dni minister Vidman, ali prav za prav nekdanji lajtnant Vidman na zobeh vsem ljudem. Denes že pa gré govorica, da je vsled tega odpuščen. Torej se je jako kratko časa nove časti veselil. Žaloval menda ne bo nihče po njem, ker znano ni bilo, zakaj je ravno on minister postal. Zasluge njegove so menda enako velike kakor g. Holcingerja, kteri ga je v pesek vrget.

Opomnim vas na članek svetovnega lista „Allgemeine“, v kterem se nek modrijan iz Trsta Slovenije in Slovencev že tako boji, da prosi, naj se Lah in Nemci zedinijo zoper ošabne (hochfahrende) Slovence, da vendar ne bi lepega Trsta v „Slovenijo“ dobili. Nu mož, dozdaj se Slovencev še ne bojte! Še smo reveži in še so naši možje premalo pripravljeni na slovanski dan.

Državno pravništvo je v kratkem času zdaj dva lista konfisciralo: humoristični „Floh“, ki je Ravšerja in Švarcenberga karikiral, in politično „Vorstadtzeitung“, ki je pisala o Vidmanu. Dobili bomo torej na Dunaji dve tiskovni pravdi, prvi, ki so politične, kar sodijo porotni možje. Videlo se bo, kako bodo dunajski porotniki, ki so se gledé žaljenja osobnega poštenja ostre sodnike kazali, ravnali v političnih pregrehah.

## Politični razgled.

Kako na Dunaji pomanjkuje domačega političnega predmeta, kaže širokost, s katero se obdeluje Widmanova zadeva in pa sledeči stavek, kterega stara „Presse“ na čelu svojih notranjih političkih vesti prinaša: „Iz ministerskih krogov se sliši, da se gotovo namerava vse deželne zборе razpustiti. Českemu zboru se bo predložil nov volilen red. Zbori se bodo v kratkem razpustili.“ Vse to se je vsaj že desetkrat obetalo in zopet preklicalo.

„N. fr. Pr.“ vé pripovedovati, da je novi brambovski minister Widman, ki je bil komaj svojo prisego prisegel, od merodajne strani dobil migljaj, naj prosi za svoj odpust. Ta list tudi pripoveduje, da se je prav za prav Potocki zmotil v osebi, ker je mislil na čisto drugega ministra. Kam pridemo s takimi pomotami. Zadnja „Wien. Ztg.“ sicer nekaj zamrmra o Widmanu, pevé pa nič, tudi ne, da je dobil svojo demisijo.

O političnem mišljenju novega ministra Petrino-a piše „Pol.“: „On si je vedno želel federativno osnovo države, po kateri je težil. Vseled tega Petrino tudi zmetuje kmetijsko ministerstvo za Avstrijo, češ da se naj vsa njegova opravila izročé deželnim zborom. Zatorej tudi ni hotel kot kmetijski minister vstopiti v kabinet in je postal le vodja tega ministerstva.“

Ako vse ne moti, imamo na Hrvaškem pričakovati personalnih sprememb. Rauch bi imel odstopiti in dosednji minister Bedeković postati ban, grof Pejačević pak minister. Ta dva moža bi imela potem ogerski vladi pomagati, da bi se hrvaška vlada preselila v Pešto, in da bi se hrvaški zastopniki v ogerski zbor ne pošiljali več iz hrvaškega deželnega zbora, ampak neposredno po ljudskih volitvah.

V italijanski provinciji Katanzari so se 7. t. m. pokazale oborožene bande v rudečih uniformah. S početka so misili, da je nekakšno republikansko gibanje. Vojaki so bandam sledili, ljudstvo je gosposki ponudilo svojo podporo, da se red vzdrži. Še tisti dan so vojaki upornike razpodili; nekoliko je mrtvih, nekoliko ranjenih. Da niso bili niti republikanci niti Garibaldinci, se vidi iz tega, ker se je Garibaldijev sin Menotti sam ponudil proti njim.

Francosko ljudsko glasovanje je končano. Ljudstvo je potrdilo ustavine spremembe. Za spremembe jih je glasovalo 6 in pol milijona, poldrugi milijon je glasoval proti njim, poltretji milijon sploh ni glasoval, kar je skoraj toliko, kakor da bi bili proti glasovali, kajti pri francoskem vladnem pritiskanju je moralo vse glasovati, kar je količkaj dišalo po tem, da bode podpiralo francoskega trinoga. Inteligencija je vsa skoraj proti Napoleonu. V mestih so ostali Napoleonovi protivniki v večini. V Parizu je 111.363 glasovalo z: dá, 156.377 z: ne, 93.000 jih ni glasovalo. V enakem primeru so stali glasovi v drugih večih mestih. Povprek se je skoraj tretjina francoskega ljudstva izrekla proti Napoleonu, kar je dokaz, da je od leta 1852 zgubil mnogo simpatij med goljufanim narodom. Kar ga bode pa najbolj bolelo, je opozicija med vojaki. Napoleon se ne sme več zanašati na svojo armado.

Telegrami iz Pariza so naznanjali, da so po ljudskem glasovanju po noči med nedeljo in ponedeljkom vendar nastali majhni nemirni in da so se delale barikade po ulicah. Ker so vendar vojaki stvar hitro brez sile zadušili, je soditi, da so ali nezreli fantje napravili nekaj privatnega hrupiča, ali da si je vlada sama „nafremala“ nekoliko republikanskega hruma.

V nižji zbornici angleški je te dni Jakob Bright, ministrov brat, priporočal, naj pride v drugo branje njegov nasvet, naj se podeli samostalnim ženskam volilna pravica. Sicer se je med debato oglasilo precej protivnih misli, a padel, nasprotni nasvet in Brightov nasvet je prišel do drugega branja.

Ruski časniki svetujejo, naj se Avstrija razdrobi v svoje elemente in naj nemški pripadejo k Nemčiji, slovanski pak k Rusiji.

## Razne stvari.

\* (Nemška sodba). „Illustr. Zeitung“ v Lipsiku prinaša poleg Potockijeve slike širši članek o prej-

šnjem ministerstvu in o sedanjem položaji Nemcev v Avstriji, iz kterega naj posnamemo nektare zanimive stavke. „Giskra-Herbstovo ministerstvo je hotelo samo Poljake za-se pridobiti, en trenotek jim je hotelo vse dati, tudi najnevarnejše tirjatve, kar naravnost pa se je odbil čisto pravični nasvet bukovinskega poslanca Petrino-a, ki je tirjal, da se mora avtonomija, ki se dá eni deželi, dati tudi vsem drugim — nasvet, po kterem bi bili morebiti Čehe pridobiti in Poljake v dostojnih mejah držali. Mahoma je vlada spoznala, da je hotela Galiciji privoliti stanje, vsled kterega bi bilo moralo priti do razpora z Rusijo; brž je vse preklicala in je za nebedigatreba predložila volilno postavo, ki ni odpravila nobene napake prejšnje postave, in pa „posilno volilno postavo“, ki je naravnost kazala namen vse nenemške narode majorizirati. Potreben nasledek tega je bil, da so Poljaki, Kranjci, Bukovinci, Istrijani državni zbor zapustili — Tirolci so bili že poprej odšli. Izstop je bil vsakako opravičen. Kajti če so kje, potem so opravičene tožbe Nenemcev gledé volilne postave. Ta postavka je bila notorično izmišljena, da bi se kjer le mogoče samo Nemci pošiljali v deželni in državni zastop. V ta namen so se razvrščevali okraji, v ta namen se je ustrojila čisto neumna zmeznjava med zastopanjem po glavah in koristih. Ne dá se Čehom nič ugovarjati, če se pritožujejo zaradi krivičnosti te sisteme. Tú se mora najprej pomagati, in dozdej gospodujoča stranka naj samo svoji trdovratni krivičnosti pripisuje, če bo pred vsem pravičnejša volilna postavka za njo neprijeten dogodek. Ta stranka Potockemu itak težavno nalogo vsakako še težavneje dela, kar pa Potockega ne straši, in bo tudi Slované k temu pripravilo, da se ne bodo več odtegovali političnemu sodelovanju. Načelo novemu ministerstvu je, odpraviti vse predprave. Kdor hoče ustrojati nove privilegije ali potrjevati stare, tega sme vsakdo prezirati; a nemogoče je prezirati tirjatve po enakih pravicah ne gledé na rod, jezik, vero. In tú je treba pred vsem eno konstatirati: zloraba je, ako merodajni udje drž. zbora in njih žurnalistični prijatelji trdé, da govoré v imenu nemštva. Obstaja že velika stranka, za ktero se vedno več časnikov oglašá, ki se nikakor ne hoče dati goljufati za svoje nemštvo, ki pa hoče biti pravična tudi drugim in ki spoznava, da je sploh pravičnost najpametnejša politika.“

\* (Tiskarnica). Vrednik „Slov. Naroda“ je 9. t. m. pri mestni gosposki mariborski izročil prošnjo, naj bi se mu dala koncesija ustanoviti v Mariboru novo tiskarnico. Od pravicoljubja mestnega zastopa je pričakovati, da ne bode stavil omikalnemu zavodu nobenih ovir.

\* —r. (O g. Svetcu) je bilo v dunajskem časopisu brati, da prosi priti v Idrijo za notarja. Mi mu iz vsega srca želimo, da bi to službo dobil in da bi toliko dela imel, ka bi se več ne bal „zavornic v političnem gibanju.“

\* (G. prof. dr. Krek) v Gradcu je dobil nedavno tudi dekret za izpraševalca gimnazijskih kandidatov iz slovanske filologije.

\* (Slovenska konferenca) „Jadr. Zarja“ je bila naznanila, da se imajo 8. t. m. v Ljubljani sniti veljavnejši slovenski možje k posvetovanju. Isto poročajo tudi dunajski časniki, in res smo med „došliimi tujci“ v Ljubljani 8. t. m. brali gg.: Cegnarja iz Trsta, Ravnika iz Kopra, Črneti iz Tomina, Tonklija iz Gorice. Lastnih sporočil do zdaj nimamo, kakor tudi za zbor nismo vedeli.

\* (V Celji) je izvoljen dr. Neckerman za župana, dr. Sajovic za njegovoga namestnika.

\* (Odlikovanja). Njegovo Veličastvo je imenovalo grofa Beusta za kanclerja vojaškega Marija-Terezijinega reda, in je tiskarju Ign. pl. Kleinmayru v Ljubljani v priznanje „njegovega patrijotičnega, občo koristnega in humanitarnega delovanja“ podelilo zlati zaslužni križec s krono.

\* (P. n. udom Mariborske čitalnice): Vabijo se s tem p. n. udje Mariborske čitalnice k izrednemu občnemu shodu na nedeljo 15. t. m. ob 8. zvečer, da se voli znova prvosednik in dva odbornika.

Namestnik prvosednikov.

## Drugi redni občni zbor

# „Slavije“

vzajemno-zavarovalne banke v Pragi, dne 15. majnika t. l. ob 10. uri dopoldne na „Slovanskem vrhu“ v veliki vrtni dvorani g. J. M. Šary-ja.

### Program :

1. Opravniško sporočilo.
2. Izžrebanje in volitev 4. odborikov.
3. Volitev 8 izbranih sodnikov.
4. Volitev 3 računskih pregledovalcev.
5. Odmena odboru in računskim pregledovalcem.
6. Odborov predlog.
7. Branje in podpisovanje zapisnika občnega zbora.

Drugi občni zbor III. oddelka „Slavije“ vzajemno — zavarovalne banke v Pragi. — t. j. vseh udov spadajočih v društva za vzajemno podedovanje, — dne 15. majnika ob 11. uri dopoldne na „Slovanskem vrhu“ v veliki vrtni dvorani g. J. M. Šary-ja.

### Program :

1. Opravniško sporočilo.
2. Izžrebanje in volitev 3 odbornikov.
3. Volitev 3 namestnikov odbornikov.
4. Branje in podpisovanje zapisnika zbora.

Prvi zbor IV. oddelka „Slavije“ vzajemno zavarovalne banke v Pragi, — t. j. vseh udov, ki so zavarovani s svojim posestvom proti škodi ognja, dne 15. majnika ob 11¼ uri dopoldne na „Slovanskem vrhu“ v veliki vrtni dvorani g. J. M. Šary-ja.

### Program :

1. Opravniško sporočilo.
2. Volitev 9 družabnikov v pregledovalni odbor, v katerega volis svoje srede poverjenike zavarovalno društvo slovanskih mlinarjev banke „Slavije.“
3. Volitev 3 namestnikov v pregledovalni odbor.
4. Branje in podpisovanje zapisnika zbora.

Kdor se hoče udeležiti, so mora pri vходу izkazati z legitimačnim listkom.

J. M. Šary, Dr. F. L. Chleborad, Dragotin Židlický,  
predsednik. glavni voditelj. podpredsednik.

## Sreča cvete v vinogradu! ev. 100.000 tolarjev

znaša glavni dobiček najnovejšega velike od velikojv. Bravšw. Lüneburške deželne vlade dovoljenega in garantovanega

### denarnega žrebanja.

29.000 dobitkov se bo v malih mesecih gotovo določilo, med temi so glavni dobitki od ev. tolarjev 100.000, 60.000, 40.000, 20.000, 15.000, 12.000, 10.000, 8000, 3krat 6000, 3krat 5000, 12krat 4000, 2krat 3000, 34krat 2.000, 155krat 1000, 261krat 400 itd.

Prihodnje prvo žrebanje dobitkov se začne že 9. in 10. junija 1870 in velja

1 cela izvirna državna srečka le f. 7 —

1 pol " " " f. 3½ —

1 cetrt " " " f. 2 —

ako se mi pošilja denar v avstrijskih bankovih.

Vsakdo dobode izvirne državne srečke sam v roke in je država postavila najboljša poroštva, da se bodo dobitki izplačali.

Vsa naročila bomo takoj največjo paznostjo izvršili, prideli uradne črteže in dajemo vsakojaka izpovedanje brezplačno. Po dovršanem žrebanju se bode zanesljivo poslali vsem deležnikom uradna lista in pa dobitki.

Žrebanje teh veličastnih denarnih dobitkov se bo v kratkem vršilo in ker bo bržkone mnogo deležnikov, naj se izvoli brž ko brž neposredno name obrniti, kdor želi srečkemoje kupčije dobiti.

### J. Weinberg junior,

Staatseffectenhandlung, Hohe Bleichen Nr. 29 in Hamburg. (1)

## Trgovsk pomočnik,

mlad, Slovenec, vaje prodaje materialnega in dolgega blaga, dobi službo pri trgovcu v večji korosko-slov. vasi. Oglasi naj se pošljejo vredništvu „Slov. Nar.“ pod napisom: „Zvestoba“ do konca tega meseca. (2)

## Epileptični krč (božjast)

pismono zdravi specialni zdravnik za božjast doktor O. Killisch v Berlinu, zdaj: Luisenstrasse 45. — Ozdravil jih je že nad sto. (15)

## Igrače in društvene igre.

Skrbljeno je za vsako dete, mlado in staro, bogato in revno. V Beči ni druge kupčije, kjer bi bil tako razen izbor in bi se tako ceno prodajalo. Razne zanimive znanostne igre za šolarje, in ogromna izbirkar novih zanimivih družabnih iger za otroke vseh starosti i. t. d.

### Nekoliko teh iger:

Krasno oblečene punčike, po kr.: 30, 50, 80, gl.: 1, 2, 3, 4.

Neoblečene punčike, po kr.: 10, 20, 30, 40, 50, 80, gl.: 1, 2.

Mehanične tekajoče punčike z glasom in gibljivo glavo, rokami in nogami, po kr.: 70, 90, gl.: 1, 20.

Loterije in tombole po 20, 30, 50, 80 kr.

Kladivo in zvon, kr.: 10, 20, 30.

Domino, po 20, 30, 50, 80 kr.

Šah, šno, s figurami, gl.: 1, 30, 1, 50, 2.

Keglj, po 10, 20, 40, 60, 80 kr.

Nagajive igre, po 20, 30, 40, 60, 80, kr., 1 gl.

Gradbene omarice, po 20, 40, 60, 80 kr., 1, 1, 50, 3 gl.

Kubus-igre, po 30, 60, 70, 90 kr., 1, 20, 2 gl.

Risarski aparati, kr.: 30, 60, 90.

Kasete za delo, kr.: 60, 80, gl.: 1, 1, 50, 2

Piano, po 1, 50, 2, 3, 4.

Pozavne, trompete, bobni, vijoline, gitare, melodiji, dude, harmonike, cimbele in drugi instrumenti jako cenó.

Igrače za nespametne otroke iz lesa in kavčuka, po 15, 20, 30, 50 kr.

Razne živali namahu, po 5, 10, 20 kr.—1 gl.

Živali čisto naravno delane, 50 kr., 1—2 gl.

Druge igre, 1000črne izbirkar, 10 kr.—4 gl.

Družabne igre po 30, 50 kr., 2 gl.

Mnogo drugih iger, ki jih ni moč imenovati, dobivajo se po tej ceni edino v podpisani zalogi. Zapisniki cene, ki so vsi jako zanimivi, razpošiljajo se gratis.

Najnovejša knjiga s slikami, za deklice, z ali brez teksta, po 10, 15, 25, 45, 65, 80 kr., 1 gl.

Brez poduka se otroci učé brati po novih omaričah za branje s slikami, 1 o. 1 gl.—

Igraje se otroci učé raznih del na rokah po novih delavskih šolah, ena taka 80 kr., gl.: 1, 20, 2, 3.

Globusi po 50, 80 kr., 1, 1, 50, 2 gl.

Laterna magika, imenovana čarobna svetilnica, prijetna zabava za mlado in staro, s 2 podobami, pokr.: 65, 85, gl.: 1, 50, 2, 3, 4, 5.

1 majhen steklen instrument, imenovan čudežni ptič, s katerim se more posnemati petje vsacega ptiča, ta jako zanimiva stvar velja le 25 kr.

Kovčge angleška orodja, napolnjen z vsakojakim hišnim orodjem, po gl.: 1, 1, 50, 2, 2, 50, 3, 4, za otroke po kr.: 25, 35, 60, 80, gl. 1.

Izvrstne Fröbelove igre za samodelovanje, največja izbirkar za deklice in dečke vsake starosti, 1 igra po 80 kr., 1, 50, 2, 2, 50, 3, 3, 50 gld.

Tiskarnice, popolne, z abecedami in potrebnimi, za odraslene otroke 80 kr., gl.: 1, 20, 1, 80, 2, 50, 3, 4—5.

Čedna knjižica za zaznamovanje in pletenje s 30 novimi obrasci, po 5 kr.

Razne igrače v škatljice izdelane v stoterni izbirkar, za deklice in dečke, po kr.: 10, 20, 40, 60, gl.: 1—2.

### Zanimajo in kratkočasijo

novi salonski umetni ognji, brez slabega duha, raznovrstni, po kr.: 3, 5, 8, 10, 15.

Ognjišča, kuhinje, hlevi, prodajalnice, sobe, saloni, vse z ali brez oprave.

Otročja gledišča po 35, 60 kr., 1, 20 gl.; bratnilnice po 10, 20, 30 kr.; metamorfozne igre po 20, 40, 60, 80 kr.; roulette-igre po kr.: 35, 50, 80, 1 gl.; tekoče miši po 50 kr.; tekoče železnice po 2, 2, 80 gl.; otročje ure, fine z bilom po 35 kr., drugačne po 10, 15, 20, 30, 40.

Pistoleti, karabinke, puške s pokom, po kr.: 20, 40, 80, gl.: 1, 1, 30, 1, 50.

Kositarjeve sablje po 20, 30, 40, jeklene po 90 kr., 1, 30 gl.

Raznovrstne magnetične igrače, ki v vodi plavajo za magnetom, 1 škatljica po kr.: 10, 20, 30, 50, 80, gl. 1.

Porcelanast servis za kavo, čaj, jedila po velikosti, kr.: 60, 80, gl.: 1, 50, 2, 2, 50.

Jako zanimive in kratkočasne za vsako starost so čisto nove sestavljene čarobne kasete. To so čedne kasete vse z natančnim podukom, tako da vsakdo lahko copra a la prof. Bosco, 1 kaseto po pripravah po gl.: 1, 40, 1, 80, 2, 30, 2, 80, 3, 50.

Zemlja in njeni prebivalci, za umne otroke jako priporočljivo; to je etui s globom pravilno delanim in vsi svetovni prebivalci v svojih narodnih nošnjah, pod vsakim štejično ime, velja samo 35 kr.

Živali s kožo preoblečene, prav trajljive, po kr.: 35, 50, 80, gl.: 1, 1, 30, 1, 50, 2.

Razne živali z naravnim glasom po kr.: 50, 80, gl.: 1, 1, 30, 1, 50, 2, 2, 50.

Kositarjeve prav trajljive delane kočije, cabriolets, fiacres, comfortable in drugi večji in manjši vozovi, vsi s konji, po kr.: 30, 50, gl.: 1, 1, 50.

Dunajska konjska železnica, železnice in barke po kr.: 50, 80, gl.: 1, 1, 50.

Fotograf, zabavljiva igra, s katero je res mogoče fotografije delati, podukom, po 20, 40 kr.

Amerikanska vojaška igra, ali 8 konje združeni v enega. To je ameriška svobodna zastava, ki je ob enem trompeta in pokojčarja pistolja. Prav čedno po 80 kr.

(3)

Krasobazar, A. Friedmann na Dunaji Praterstrasse Nr. 26.